

ရွှန်းရေမီး

နှလုံးသားကို ဆင်ဆာမဖြတ်ပါနဲ့

L လင်း

အပိုင်း (၁)

မျက်လုံးလေးတစ်စုံ။

ဝိုင်းစက်လှပတဲ့ မျက်လုံးလေးတစ်စုံ။ စူးလဲ့ရွန်းတောက်တဲ့ မျက်လုံးလေးတွေဟာ အင်မတန်မှ ကြည်လင်ဖြူစင်လွန်းလှပါသည်။ ကြည်စင်နေတဲ့ မျက်လုံးလေးတွေမှာ ဘာအရိပ်အယောင်မှ မပါ။ နူးညံ့လှပလွန်းလှသည်။ ။

မိုးထိအောင်မြင့် ဆိုတဲ့ ကောင်လေး ရင်တွေ တဒုတ်ဒုတ် ခုန် လာလေသဖြင့် ရင်ဘက်ကို ယောင်ယမ်းဖိထားမိသည်။ ။ ဘာဖြစ်တာလဲဟ။

ဟော . . . မျက်ဝန်းလေးရယ်နေပြီ။ မြူးဖျဖျ မျက်ဝန်းလေး ရယ်မောမှုကလည်း တော်တော် ချစ်စရာကောင်းတာပဲ။

မိုးထိသည် စာသင်ခန်းရဲ့ အတန်းထောင့်မှာ ထိုင်ရင်း နေကြာစေ့ကို ကံကာ စကားတွေညည်ကြဲအောင် ပြောနေသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို မမြင်ဖူးသလို စိုက်စိုက်ကြီးကြည့်နေမိသည်။ ။ အထူးသဖြင့် မိုးထိကြည့်တာ သူမမျက်ဝန်းတွေကိုပါ။

မိုးထိသည် ပုဝါဖြူ ဆိုသော ကောင်မလေးကို တကယ် ခုမှ မြင်ဖူးသလို ကြည့်ချင်နေမိတာပါ။ တကယ်တော့ ပုဝါဖြူနဲ့ သူက ငါးတန်းတည်းက ဒီ (A) ခန်းမှာ အမြဲအတူတူတက်ခဲ့တာပါ။ ခုဆို ဆယ်တန်းရောက်ပြီ။ ။ ဘာလို့ ဒီနေ့မှ ပုဝါဖြူကို ကြည့်ချင်နေမှန်းမသိ။ ရင်တွေလည်း ခုန်လို

ကံတာ။

ပုဝါဖြူတို့ အဖွဲ့ကတော့ သူကြည့်နေတာကိုသိပုံမရ။ သူမတို့ ကြည့်လာသော အကယ်ဒမီပွဲအကြောင်း အားရပါးရပြောနေကြတာ။

တစ်ခုသတိထားမိတာက ပုဝါဖြူ သူငယ်ချင်းတွေသာ အငြင်းသန်ငြင်းခုန်နေကြတာ။ ပုဝါဖြူက ဘယ်တော့မှ မငြင်း။ အေးချမ်းသည် ဟု ထင်မိသည် ။ ဒုက္ခပါပဲ။ ဒီနေ့ကျမှ ပုဝါဖြူကို အကောင်းတွေချည်း မြင်နေမိပါလား။

ဟုတ်ပါတယ်။ တကယ်လည်း ပုဝါဖြူက အေးချမ်းသော ကောင်မလေးပါ။ ပြီးတော့ စာလည်း အရမ်းမတော်ပါ စာညှံတဲ့ အထဲလည်း မပါပါ။

မိုးထိကတော့ နာမည်နဲ့ လိုက်အောင် စာအရမ်းတော်ပါသည် ။ အတန်းထဲမှာ အမြဲ အဆင့်တစ်ခုသာပါ။

စာတော်တဲ့ ကျောင်းသားတွေဟာ သူတို့လို စာတော်တဲ့ သူအချင်းချင်းပဲ သတိထားမိတတ်ပါသည် ။ သူတို့ လောက်မှ စာမတော်တဲ့ သူဆိုရင် အမှတ်တမဲ့ ဖြစ်တတ်ပါသည် ။ ထို့ကြောင့် သူလည်း ပုဝါဖြူကို စိတ်ထဲ သိပ်မရှိခဲ့တာပါ။ ဒီနေ့ကျမှ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပုဝါဖြူဆီကို သူ့မျက်လုံးတွေက အလိုလို ရောက်နေတာပါ။

ပုဝါဖြူက သူငယ်ချင်းတွေကြားမှာ အငြိမ်ဆုံးလို့ တောင် ပြောလို့ ရပါသည် ။ အငြင်းလည်း မသန်တတ်သလို ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်တာလည်း မတွေ့ရပါ။ အားပါးတရ စကားလှပြောတာမျိုး လည်း မရှိ။ သေချာကြည့်တော့မှ ပိုမြင်ရသည် ။ သူမ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ သာ စကားဝိုင်းဖွဲ့နေတာ သူမက သိပ်ပြောသလို ဂရုတစိုက် နားထောင်တာမျိုးလည်း မရှိပါ။

တကယ်ကို ခွဲထွက်နေတာပါ။ ခွဲထွက်မှန်း မသိသာရုံ သီးသန့်ဖြစ်
နေတာပါ။ သေချာကြည့်လေ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း လာလေပါပဲ။

အလှဆုံးက မျက်လုံးတွေဆိုပေမယ့် ညိုပြီးစိုနေတဲ့ အသားအရေက
လည်း တစ်မျိုးလေးစွဲဆောင်နေပါသည် ။ ပါးလှပ်နေတဲ့ နှုတ်ခမ်းလေး
တွေ စကားမများ တာကတော့ အံ့ဩစရာပေါ့။

ဖျက်ခန့် ပုဝါဖြူမျက်လုံးတွေ သူ့ဘက်ရောက်လာတော့ သူ ရုတ်တရ
က် လန့်သွား၏။

*

ပုဝါဖြူကို အမြဲခိုးခိုးကြည့်နေတဲ့ Ec ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေကို ပုဝါဖြူလ
ည်း ရိပ်မိနေပါပြီ။

ရင်လည်း တိုးတိုးလေးခုန်သည် ။ သူမတို့ ရဲ့ အတန်းခေါင်ဆောင် E
c ကောင်လေးရဲ့ နာမည်က မိုးထိအောင်မြင့်တဲ့ ။

နာမည်နဲ့ လိုက်အောင် စာလည်း တော်ကာ ရုပ်ကလေးလည်း အင်မ
တန်တာစားလွန်းသည် ။

အသားက ယောက်ျားလေးတန်မဲ့ ဖြူလွန်းနေကာ နှုတ်ခမ်းတွေက
ရဲရဲတွက်နေ၏။ မျက်ခုံးတွေက ထူထဲစိမ်းမှောင်နေသည် ။ အရပ်ကလ
ည်း ခပ်မြင့်မြင့်ထဲက။ ဘာဆိုဘာမှ ပြောစရာမရှိ။

ဘက်စုံထူးချွန်ဆုကို ကန်ထရိုက်ဆွဲထားသလို အိမ်ကလည်း အင်မ
တန်ချမ်းသာ၏။

မိုးထိအောင်မြင့် ဆီစက်၊ ဆန်စက်တွေ၊ မိုးထိအောင်မြင့်ပွဲရုံတွေဆို
တာ သူတို့ မြို့လေးမှာ တင်မက ခရိုင်မြို့၊ တိုင်းမြို့တွေမှ ပါ ရှိသတဲ့ ။

သူတို့ မြို့လေးမှာ နေတာတောင် မိုးထိတို့ အဘိုးအဘွားတွေကြောင့်
။ အဘိုးအဘွားတွေက ဒီမြို့က ဇာတိမြို့မို့လို့ ဒီမှာ ပဲ ခေါင်းချချင်တယ်
ဆိုလို့ မိုးထိတို့ မိသားစုက နေပေးရတာဆိုပဲ။

ပုဝါဖြူတို့ မိန်းကလေးတွေကြားထဲမှာ Ec က King ပါ။ ထို့ကြောင့် Ec
အကြောင်းက မစုံစမ်းဘဲ သိနေရသည် ။

ပုဝါဖြူတို့ အတန်းထဲက ရင်ခုန်တတ်တဲ့ မိန်းကလေးတိုင်း Ec ကို ရ
င်ခုန်ကြတဲ့ သူချည်းပဲလေ။

ထို့ကြောင့် Ec အကြောင်းက မိန်းကလေးတွေကြားထဲမှာ ကိုရီးယား
မင်းသားတွေနဲ့ အပြိုင် နေရာယူထားသည် ။

ထိုအကဲလေးတွေထဲမှာ ပုဝါဖြူတော့မပါပါ။ မပါရသည့် အကြောင်း
ကလည်း ရှိသည် ။ ပုဝါဖြူတို့ အဖေက Ec ရဲ့
မိုးထိအောင်မြင့်ဆန်စက်မှာ မန်နေဂျာပါ။ ရာထူးကြီးတယ်ဆိုပေမယ့်
မိုးထိတို့ ရဲ့ အလုပ်သမားပဲလေ။

ပြီးတော့ မိုးထိရဲ့ မိဘတွေက အရမ်းမာနလည်း ကြီးကြသတဲ့ ။ အ
ထူးသဖြင့် သူတို့ ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသားလေး မိုးထိကို အရမ်းချစ်ကြ
သတဲ့ ။

ကျောင်းမှ သာ ကျောင်းဝေယျာဝစ္စတွေ လုပ်နေတာ။ အိမ်မှာ ဆို မိုး
ထိကို မိုးထိအမေက ခုထိ ထမင်းခွံကျွေးချင်တုန်းတဲ့ ။

မိုးထိအတွက်ဆို အကောင်းတကယ့်အကောင်းဆုံးမှ စီစဉ်ပေးတဲ့ ။ ဒီ
လိုမိဘမျိုးတွေက ချွေးမဆိုတာကိုလည်း ခေါင်မှ ၊ ဒီတိဒီတိကြဲမှ
ကြိုဆိုကြမှာ ပေါ့။

သူတို့ ရဲ့ အလုပ်သမားကိုတော့ ဘယ်ခမည်းခမက်တော်ပါ့မလဲ။

ပုဝါဖြူက အဲဒါကြောင့် စိတ်မဝင်စားတာ။ လုံးဝကို စိတ်ထဲမရှိ။ ပိုဆိုးတာက ပုဝါဖြူက အသားညိုညိုနဲ့ မင်းကြိုက် စိုးကြိုက်ရုပ်မျိုး မဟုတ်။ မိုးထိအောင်မြင့်နဲ့ ပုဝါဖြူဘဝက ဆီနဲ့ ရေပါ။ ဘယ်လိုမှ တန်ဖိုးချင်းမမျှ။ ဘဝချင်းမတူ။

အဲဒါကြောင့် ပုဝါဖြူက သူ့ကို မသည်းခံပါဘူးဆိုမှ သူက ပုဝါဖြူကို ခိုးခိုးကြည့်နေတော့ ပုဝါဖြူ အသည်းတံခါးက လှုပ်ခနဲ ပွင့်ချင်၏။ အရွယ်က လေတိုက်မခံသည့်အရွယ်ဆိုတော့ ဦးနှောက်ကလည်း နုနယ်သေး၏။

အကြမ်းအားဖြင့် တွေးတတ်ပေမယ့် ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းက တစ်ရာ၊ ရာခိုင်နှုန်းမှ မပြည့်သေးတာလေ။ ပြီးတော့ မိန်းကလေးတွေရဲ့ မွေးရာပါ အတတ်ပညာကလည်း ကိုယ့်ကို ယောက်ျားကလေးတစ်ယောက် စိတ်ဝင်စားပြီဆို အလိုလိုကိုသိနေတဲ့ ပညာ။

ဒီတော့ ပုဝါဖြူမှာ ကာကွယ်စရာ ဒိုင်းရှိပါ့မလား။

*

မိုးထိသည် ပုဝါဖြူကို ခိုးပဲကြည့်နိုင်သေးသည် ။ လက်ရှိကာလက အခြေအနေ တိုးတက်ခွင့် မပေးသေးဘူးလေ။ သူတို့ လက်ရှိအခြေအနေ က ဆယ်တန်းဖြေဖို့ စာကို အသေအလဲ ကြိုးစားနေရတာလေ။

ပြီးတော့ မိုးထိက စာတော်သည် ။ ပုဝါဖြူက သာမန်ရယ်။ သူဖွင့်ပြောလိုက်လို့ ပုဝါဖြူ အာရုံများမှာ မလိုလား။ ထို့ကြောင့် သူ ခိုးကြည့်ရုံနဲ့ ပဲ ကျေနပ်ခဲ့တာပါ။

ဒါတောင် . . .

ပုဝါဖြူက သူခိုးကြည့်တာကို ရိပ်မိနေပုံပဲ။ တစ်ခါတလေ ပုဝါဖြူက လည်း သူ့ကို ပြန်ခိုးကြည့်နေပုံပဲ။ သိနေ ရိပ်မိနေပုံပဲ။

ထို့အတွက်တောင် သူ့ကိုယ်သူ အပြစ်တင်မိသေးသည် ။ ပုဝါဖြူများ စာကျက်ပျက်ရင် သူ့အပြစ်မကင်းပါ။

တကယ်တော့ ပုဝါဖြူအဖေက သူတို့ ဆန်စက်က မန်နေဂျာဆိုတာ လည်း သူ မသိပါ။ ပိုဆိုးတာက သူ့ကို သိပ်ချစ်တဲ့ သူ့မိဘတွေ မာနကြီးမှန်းလည်း မသိပါ။ သူ မြင်နေရတဲ့ သူ့မိဘတွေက သူ့ကို အရမ်းချစ်ကြ အလိုလိုက်ကြတယ်။ သူလိုတရအောင် ဖန်တီးပေးကြတယ်။

သူ့မျက်နှာအညှိုးမခံကြ။ ထို့ကြောင့်လည်း သူချစ်တဲ့ မိန်းကလေးတွေ့ရင် သူ့မိဘတွေလည်း ချစ်ကြမှာ ပဲလို့ တစ်ထစ်ချတွက်ထားတာ။

သူ့ကို အလိုလိုက်တဲ့ မိဘတွေဟာ သူ့အိမ်ထောင်ရေးမှာ လည်း အလိုလိုက်မှာ ပဲလို့ ထင်ထားပါသည်။ ။

သူ့အပေါ် အမြဲနူးညံ့တတ်တဲ့ မိဘတွေကို မာနကြီးလိမ့်မယ်လို့ ယောင်လို့ တောင်မတွေးမိတာ မလွန်ပါ။ သူ့မိဘတွေကလည်း သူ့ရှေ့မှာ ဆိုအစစအရာရာ သတိထားပြီးနေကြတာကိုး။

ပညာရော သညာပါတတ်တဲ့ သူ့မိခင်က သူ့ကို အကောင်းဆုံး ပြုစုစောင့်ရှောက်တတ်ပါသည်။ ။ မိုးထိအောင်မြင့်ရှေ့မှာ အပြောအဆို အမူအရာအားလုံးက စံပြလူသား ဂုဏ်ပြုဆုပေးရလောက်အောင် သူ့မိဘတွေက နေပြကြပါသည်။ ။

ယုတ်စွအဆုံး လင်မယားရန်ဖြစ်ရင်တောင် မိုးထိ ရှေ့မှာ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်။

မိုးထိ ကွယ်ရာကျမှ စာရင်းရှင်းသည်။ ။

ထို့ကြောင့် မိုးထိက ဘာမှ မသိဘဲ သူ့မိဘတွေကို စံပြထားကာ လေးစားအတုယူနေသူပါ။

သူ ဒီအရွယ်ရောက်တဲ့ အထိ မိဘတွေရဲ့ ပုံစံအမှန်ကို မသိရရှာသူပါ။ ။ ထို့ကြောင့်လည်း ပုဝါဖြူလို မိန်းကလေးမျိုးကို စိတ်ဝင်စားရဲတာပါ။

ကျောင်း၊ ကျူရှင်နဲ့ အိမ်ကို အချိန်လုပြီး ပြေးနေရတဲ့ သူက မိဘတွေအလုပ်သမားတွေကို ဘယ်လိုဆက်ဆံသလဲဆိုတာလည်း မြင်တွေ့ဖို့ အခွင့်အရေး မရှိပါ။

သူ့အတွက် အကောင်းတကာ အကောင်းဆုံးချည်းသာ ဖြည့်ဆည်းပေးတဲ့ သူ့မိဘတွေကို အရမ်းချစ်သည်။ ။

အထူးသဖြင့် သူ့ကို အခုချိန်ထိ ထမင်းခွံကျွေးချင်သေးတဲ့ မေမေ့ကို

ပိုတောင်ချစ်သေးသည်။ ။ မေမေစကားဆိုလည်း မြေဝယ်မကျ နားထောင်တတ်သည်။ ။ သူက တစ်ဦးတည်းသောသားပေမယ့် လူဆိုးလေးမဟုတ်ဘဲ သားလိမ္မာလေးဖြစ်နေပါသည်။ ။ ခုချိန်ထိ သူ ကျောင်းသွားကာနီးတိုင်း မေမေက မွေးမွေးပေးတတ်သေးသည်။ ။

ဒီတော့ ဒီမိဘတွေက မာနကြီးပါတယ်လို့ တခြားသူတွေက လာပြောရင်တောင် သူနဲ့ ရန်သူဖြစ်သွားနိုင်သည်။ ။

သူ့မိဘတွေနဲ့ တစ်သက်လုံး လိုက်လျောညီထွေဖြစ်မဖြစ် ဆိုတာက တော့ . . . ။

ဒီလိုနဲ့ တစ်နှစ်လုံးလုံး ခိုးငေးရင်း စာပဲဖိကျက်ခဲ့သည်။ ။ ကျောင်းသန့်ရှင်းရေးလုပ်တဲ့ ညနေတွေဆို ပုဝါဖြူ နုတ်ထားတဲ့ မြက်ပင်တွေကို သူက ကူသိမ်းပေးတတ်သလို ပုဝါဖြူကလည်း သူလှည်းထားတဲ့ အမှိုက်တွေဆို ဂေါ်ပြားလေးနဲ့ လာကျုံးတတ်သည်။ ။

မိုးထိတို့ အသင်း သောက်ရေခပ်တဲ့ နေဆို အရင်ဆုံးရေအိုးစင်ကို ရောက် လာပြီး ရေလာသောက်တတ်သူက ပုဝါဖြူပါ။ ။

ပုဝါဖြူ နေမကောင်းလို့ ကျောင်းပျက်တုန်းကလည်း မိုးထိက စာတွေကူးပေးကာ ပုဝါဖြူလွယ်အိတ်ထဲ လူ မသိအောင် ထည့်ပေးလိုက်တတ်သည်။ ။

အစမ်းစာမေးပွဲ ဖြေတုန်းက ပုဝါဖြူ စာမေးပွဲ တစ်ဘာသာကျ၍ သူ့စိတ်ညစ်ရသေးသည်။ ပုဝါဖြူ စာမေးပွဲကျသွားမှာ စိုးသည်။ ။

“ပုဝါဖြူ ဒီနှစ်အောင်အောင်ကြိုးစား”

ခပ်တည်တည်နဲ့ ပုဝါဖြူရှေ့သွားရပ်ကာ တစ်ခွန်းပြောမိသေးသည်။ ။

ပုဝါဖြူက ကြောင်စီစီလေး ပြန်ကြည့်လို့ ။ ဒါပေမဲ့ အဲ့ဒီနောက်ပိုင်း
ပုဝါဖြူ စာအုပ်နဲ့ မျက်နှာ မခွာတော့၍ သူ ကျေနပ်ရသေးသည် ။

စာမေးပွဲကြီးက တစ်စထက်တစ်စ နီးလာတော့ စာတော်သူတို့ ရဲ့
လောဘအတိုင်း သူ စာဘက်ကို အာရုံပိုရောက်လာသည် ။

ပုဝါဖြူလည်း စာပိုကျက်လာတာတွေ့ရ၍ စိတ်ချသွားကာ ပုဝါဖြူကို
ခဏမေ့ထားလိုက်သည် ။

သူက ဆရာဝန်ဖြစ်ချင်သူလေ။ ဆယ်တန်းဆိုတာ နတ်ကြီးသတဲ့ ။
ထို့ကြောင့် အချွတ်အချော် မခံနိုင်သဖြင့် သူ ဂရုစိုက်ရသည် ။ စာကိုရော
ကျန်းမာရေးကိုပါ မျှတအောင် သူ ဂရုတစိုက်နဲ့ ကြိုးစားသည် ။

မေမေကလည်း အစားအသောက်ကို သူ့အချိန်နဲ့ သူ သေချာစီစဉ်ပေး
သည် ။

စာမေးပွဲနီးလို့ လက်ဖက်သုပ်တွေ စွတ်စား၊ ကော်ဖီမစ်တွေ စွက်
သောက်၊ အချဉ်ထုတ်တွေ မဟားဒယား စားတာမျိုးသူ မလုပ်။

အိပ်ချင်တန်ရင်အိပ်ပြီး ထချိန်တန်ထကာ ခေါင်းကြည်မှ စာကျက်
သည် ။

အိပ်ရေးပျက်ခံကျက်တာမျိုး မလုပ်သလို အိပ်ကောင်းတိုင်းစွတ်အိပ်
တာမျိုးလည်း မလုပ်။ အိပ်ရေးမဝရင် ခေါင်းမကြည့်တတ်သလို အိပ်လွ
န်းရင်လည်း ခေါင်းကိုက်တတ်သည် ။

နှစ်စကတည်းက တစ်နှစ်လုံး အားလုံးကို သေချာဂရုစိုက်
နေထိုင်ကြိုးစားခဲ့တာမို့ သူ့အတွက် စာတွေက သဟဇာတဖြစ်ပြီးသားပါ

။

သူ စိုးရိမ်တာ ပုဝါဖြူအတွက်ပဲ။ ပုဝါဖြူကို သူနဲ့ အတူ

တစ်နှစ်တည်း အောင်စေချင်ပါ၏။ သူနဲ့ ပုဝါဖြူ အောင်မှတ်ရတာချင်း ကွာမှာ ကို သိပါသည် ။ ပုဝါဖြူက ဘယ်လိုမှ ဆေးတက္ကသိုလ်ဝင်မှာ မဟုတ်တာ သိပေမယ့် အတူတူအောင်ချင်သည် ။

စာမေးပွဲဖြေတော့ သက်တောင့်သက်သာနဲ့ အအိပ်မပျက် အစားမပျက်ဘဲ ဖြေနိုင်ခဲ့ပါသည် ။ နောက်ဆုံးဖြေမယ့်ရက်ကဆို ပိုပြီးရင်ခုန်ရသေးသည် ။

ပုဝါဖြူနဲ့ သူက တစ်ခန်းထဲအတူ ဖြေရတာပါ။ သူကရှေ့ဘက်မှာ ဖြေရပြီး ပုဝါဖြူက နောက်နားကျသဖြင့် ပုဝါဖြူ ဖြေနိုင်မဖြေနိုင် လှည့်မကြည့်အားပါ။

နောက်ဆုံးရက်ကတော့ သူက အစောကြီးပြီးသွား၍ စာမေးပွဲခန်းထဲက မြန်မြန်ထွက်လိုက်သည် ။

စာသင်ခန်းပြင်ပမှ ဗလာစာအုပ်လေး ထုတ်ပြီး ရည်းစားစာ အမြန်ရေးလိုက်၏။

ပုဝါဖြူ ထွက်လာရင် ပေးဖို့ ပါ။ ကျောင်းဝင်းပြင်ပမှာ မိဘတွေက စောင့်နေကြပြီ။ ဒီတော့ သူ့စိတ်ကူးကို ကျောင်းဝင်းထဲမှာ ပဲ အကောင်အထည်ဖော်ရမည်။

“ပုဝါဖြူလေးကို ချစ်တယ် . . .

အောင်စာရင်းထွက်တဲ့ နေကျရင် အဖြေပေးပါနော်။

ဖြူဖြူရဲ့ မိုး”

စာတိုလေးကို အမြန်ရေးပြီး ကျစ်ကျစ်ကလေး ခေါက်ထားလိုက်သည် ။ အထပ်ထပ်ခေါက်ပစ်လိုက်ကာ စာရွက်ပြားလေးက တစ်လက်မသာသာလောက်ပဲ ကျန်တော့သည် ။

ဟော . . . ပုဝါဖြူ ထွက် လာပြီ။

“ဖြေနိုင်လား ဖြူဖြူ”

အခေါ်အဝေါ်တွေ ပြောင်းသွားတဲ့ သူ့ကို အံ့သြသလို ငေးကြည့်နေတဲ့ သူမလေးကို အသည်းယားစွာ မျက်စိမှိတ်ပြလိုက်သည် ။

“ဖြေနိုင်လား”

“အင်း”

“ရော့”

“ဘာလဲ”

“ရည်းစားစာ”

သူမလွယ်အိတ်ထဲ စာရွက်ခေါက်ကလေး ထည့်ပေးလိုက်ရင်း . . .

“အချိန်ရရင် ကြာသပတေးနေ့ ညနေတိုင်း မြို့ဦးစေတီကို လာခဲ့နော်

”

★